

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 29 dhjetor 2016
Nr. ref.:RK 1029/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI91/16

Parashtrues

Belkis Abazi
Fahrije Nuhiu
Bedrije Vërtopi
Ilaz Bullatovci
Atije Zeqiri
Artan Shabani
Dardane Xërxa

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të
Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që
lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-13-0264, të 21 janarit
2016**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Belkis Abazi, Fahrije Nuhiu, Bedrije Vërtopi, Ilaz Bullatovci, Atije Zeqiri, Artan Shabani dhe Dardane Xërxa (në tekstin e mëtejshëm: parashtruesit e kërkesës), të cilët përfaqësohen nga z. Florin Vërtopi, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kërkesës kontestojnë Aktgjykimin e Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejshëm: Kolegji i Apelit), AC-I-13-0264, të 21 janarit 2016, të cilin parashtruesit e kanë pranuar më 26 shkurt 2016.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, me të cilin pretendohet të jenë shkelur të drejtat e parashtruesve të kërkesës, të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], dhe me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Kushtetuta), si dhe me nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] dhe nenin 13 [E Drejta për Zgjidhje Efektive] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: KEDNJ).
4. Parashtruesit e kërkesës, gjithashtu, kërkojnë nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata) të vendosë masë të përkohshme, përkatësisht të ndalohet ekzekutimi i pagesës së shumës, të cilën duhet ta pranojë N. I. si rezultat i 20 % të mjeteve të realizuara nga privatizimi i ndërmarrjes shoqërore “Drithnaja” (në tekstin e mëtejshëm: Drithnaja).
5. Parashtruesit e kërkesës kërkojnë që Gjykata të mbajë seancë dëgjimore lidhur me rastin e tyre.

Baza juridike

6. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejshëm: Ligji), dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

7. Më 15 qershor 2016, parashtruesit dorëzuan kërkesën e tyre në Gjykatë.
8. Më 12 korrik 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Ivan Cukalović (kryesues), Arta Rama-Hajrizi dhe Gresa Caka-Nimani.

9. Më 28 korrik 2016, Gjykata i informoi parashtruesit për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të saj Kolegjit të Apelit.
10. Më 29 korrik 2016, Gjykata i dërgoi një kopje të saj Agjencisë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: AKP).
11. Më 13 shtator 2016, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

12. Më 27 gusht 2007, NSH “Drithnaja/Zhitopromet” ishte privatizuar.
13. Më 27, 28, 29 dhe 30 tetor 2011, AKP-ja ka publikuar listën përfundimtare të punëtorëve, të cilët kanë të drejtë në 20% e të ardhurave të krijuara nga privatizimi i “Drithnaja /Zhitopromet”.
14. Më 11 dhe 21 nëntor 2011, N. I. dhe L. K., parashtruan ankesë ndaj listës përfundimtare në Kolegjin e specializuar të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i specializuar), duke kërkuar që të përfshihen në listën e punëtorëve me të drejta legjitime për të marrë pjesë në 20% të mjeteve të realizuara nga privatizimi i “Drithnaja /Zhitopromet”.
15. Më 12 dhjetor 2011, AKP-ja paraqiti kundërshtimin e saj ndaj ankesës, duke konsideruar se ankuesit nuk i kanë shteruar mjetet juridike pasi që nuk janë ankuar ndaj listës së përkohshme të AKP-së, duke mos e kontestuar pretendimin se ankuesi N. I. nuk ka punuar në “Drithnajë/Zhitopromet” nga data “12. 10. 1994 deri në muajin qershor 1999” ndërsa ankuesja L. K. ka punuar nga data “28. 12. 1987 deri në qershor 1999”.
16. Më 4 dhjetor 2013, Kolegji i Specializuar (Aktgjykimi SCEL-11-0063) aprovoi ankesat si të bazuara, duke arsyetuar se “[...] konsiderohet me të drejta legjitime për listën e punëtorëve ai i cili ka punuar në NSH gjatë të ashtuquajturës “*Periudhë e Masave të Dhunshme Serbe*” dhe është ndaluar të vazhdojë punën në të pas luftës [...] në pajtim me rrethanat faktike të përmendura më sipër nën pikën A. II. 2.B ankuesi ka treguar që ka qenë i diskriminuar”.
17. Më 26 dhjetor 2013, AKP-ja paraqiti ankesë në Kolegjin e Apelit, duke kontestuar përfshirjen e N. I. dhe L. K. në listën përfundimtare, dhe duke pretenduar se “*gabimisht është vërtetuar gjendja faktike, rrjedhimisht gabimisht është aplikuar edhe e drejta materiale dhe kërkon që ankuesit e cekur të hiqen nga lista përfundimtare*”.
18. Më 21 janar 2014, Kolegji i Apelit ua dorëzoi ankuesve N. I. dhe L. K. ankesën e ushtruar, duke iu dhënë mundësinë e përgjigjes në ankesë.

19. Më 24 shkurt 2014, ankuesja L. K. u përgjigj në lidhje me ankesën, duke kërkuar që ankesa të refuzohet si e pabazuar.
20. Më 26 nëntor 2014, parashtruesit kërkuan nga Kolegji i Apelit “*që atyre tu lejohet statusi procedural si bashkëndërgjygjës unik në lëndën SCEL_11-0063 [...]*”. Parashtruesit e kërkesës, po ashtu, kërkuan që ankuesve N. I. dhe L. K. t’u refuzohet kërkesa për përfshirje në listën përfundimtare.
21. Më 24 dhjetor 2014, AKP-ja dorëzoi në Kolegj të Apelit plotësim në ankesë ku theksohet se ankuesja L. K. kishte punuar në ndërmarrjen shoqërore “Mulliri” dhe se ajo kishte marrë mjetet e 20% nga privatizimi i asaj ndërmarrjeje.
22. Më 29 dhjetor 2014, parashtruesit dorëzuan sërish një parashtrësë në Kolegj të Apelit, duke e precizuar deklaratën e 26 nëntorit 2014, me po të njëjtat pretendime.
23. Më 22 janar 2015, AKP-ja dorëzoi në Kolegj të Apelit “*Informatë plotësuese*”, duke bashkëngjitur një aktgjykim të Kolegjit të Specializuar të Gjykatës Supreme, i cili e dëshmon se ankuesja L. K. ka përfituar shumën e 20% nga privatizimi i ndërmarrjes shoqërore “Mulliri”.
24. Më 29 tetor 2015, parashtruesit dorëzojnë edhe një parashtrësë në Kolegj të Apelit me të njëjtat pretendime.
25. Më 9 nëntor 2015, Kolegji i Apelit ua komunikoi parashtrësat e parashtruesve të kërkesës ankuesit N. I. dhe ia dërgoi ankueses L. K. parashtrësat e parashtruesve të kërkesës.
26. Më 21 janar 2016, Kolegji i Apelit (Aktgjykimi AC-I-13-0264) e aprovoi pjesërisht ankesën e AKP-së, duke anuluar pjesërisht dispozitivin e Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar të 4 dhjetorit 2013. Më tutje, Kolegji i Ankesave theksoi se “*anulohet pjesërisht pika 1 e dispozitivit të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS, SCEL-11-0063 të 4 dhjetorit 2013, [...] dhe kjo ankuese hiqet nga lista përfundimtare për NSH-në “Drithnaja”, ndërsa vërtetohet pjesërisht pika 1 e dispozitivit të Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS, SCEL-11-0063 të 4 dhjetorit 2013, lidhur me ankuesin C1 Nenad Ivković, i cili mbetet në listën përfundimtare*”.
27. Kolegji i Apelit theksoi se “*ankesa e AKP-së lidhur me ankuesin [...] është e pabazuar, ngase mos kontestimi i listës së përkohshme nuk është me ndikim që ai të hiqet nga lista përfundimtare. Ky ankues do të mbetet në listën përfundimtare për NSH “Drithnaja”, ngase librezën e punës e ka të hapur dhe përfundimet e Kolegjit të Specializuar se ky ankues i ka plotësuar kushtet për tu përfshirë në listën përfundimtare në bazë të nenit 10.4 të Rregullores së UNMIK-ut 23/13, janë të sakta [...] ankesa e AKP-së lidhur me ankuesin [...] duhet të aprovohet si e bazuar pasi që tashmë kjo ankuese duke përfituar të drejtën e 20 % për NSH “Mulliri” dhe NSH “Kosovarja”/ Zhito Promet në bazë të aktgjyqimeve të cekura të cilat janë të formës së prerë, nuk mund të pretendon më tuje të përfshihet edhe në listën përfundimtare për N. SH. “Drithnaja”*”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

28. Parashtruesit e kërkesës pohojnë se me Aktgjykimin e Kolegjit të Apelit janë shkelur të drejtat e tyre kushtetuese, të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], dhe me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës si dhe me nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] dhe nenin 13 [E Drejta për Zgjidhje Efektive] të KEDNJ-së.
29. Parashtruesit e kërkesës, pretendojnë se *“A. mos analizimit dhe vlerësimit të gjitha provave materiale”, B. “Mos arsyetim i aktgjyimit”, e që ndërlidhen me të drejtën e gjyimit të drejtë dhe të paanshëm, si dhe C” për shkak të shkeljes së të drejtës për mjet efektiv juridik [...]”*.
30. Parashtruesit e kërkesës, më tej, pretendojnë se *“Gjykata e shkallës së dytë nuk ka vendosë për Deklaratën për ndërhyrje në çështjen SCEL-11-0063 të dt.26.11.2014 dhe në Precizimin/Rregullimin e deklaratës për ndërhyrje, në çështjen SCEL-11-0063 të dt.29.12.2014 me qëllim që të na lejohet neve ndërhyrësve statusi procedural i palëve si bashkëndërgjygjës unik në këtë lëndë [...]. Përveç kësaj, ata po ashtu ankohen se “Gjykata e shkallës së dytë në aktgjykimin e saj, vetëm tërthorazi e përmend ndërhyrjen e ndërhyrësve në faqen e fundit të këtij aktgjykimi”*.
31. Parashtruesit e kërkesës, konsiderojnë se *“është e domosdoshme të vendoset masa e përkohshme e moslejimit të pagesës vetëm për shumën prej 66.354,03 euro, të cilën do të duhej ta pranonte [...], e sipas Rekapitullimit 20%, nga të ardhurat e privatizimit sipas listës”*.

Pranueshmëria e kërkesës

32. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesit e kërkesës i kanë përmbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
33. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:
 1. *“Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*
 - (...)
 7. *Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”*.
34. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit [Saktësimi i kërkesës], i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij ta qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

35. Gjykata, më tej, merr parasysh rregullin 36 [Kriteret e pranueshmërisë] (1) (b) dhe (2) d) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: (d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se: (b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese”.

36. Gjykata rikujton se parashtruesit pohojnë se Aktgjykimi i Kolegjit të Apelit ka shkelur të drejtat e tyre kushtetuese për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, për mjete juridike, për mbrojtje gjyqësore të të drejtave, për shkak të “mos analizimit dhe vlerësimit të gjitha provave materiale” dhe “Mos arsyetim i aktgjykimit”.
37. Në të vërtetë, Gjykata vëren se AKP-ja parashtroi ankesë në Kolegj të Apelit për shkak se “gabimisht është vërtetuar gjendja faktike rrjedhimisht gabimisht është aplikuar e drejta materiale”.
38. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit, i cili konkludoi se “Ankesa e AKP-së është pjesërisht e bazuar, ndërsa pika 1 e dispozitivit të ankimuar [...] duhet të anulohet lidhur me ankuesen [...], ndërsa ankesa e AKP-së lidhur me ankuesin [...], refuzohet si e pabazuar dhe pika 1 e dispozitivit të Aktgjykimit të ankimuar lidhur me këtë ankues duhet të vërtetohet”.
39. Kolegji i Apelit gjeti se “ankesa e AKP-së lidhur me ankuesin [...] është e pa bazuar, ngase mos kontestimi i listës së përkohshme nuk është me ndikim që ai të hiqet nga lista përfundimtare. Ky ankues do të mbetet në listën përfundimtare për NSH ‘Drithnaja’, ngase librezën e punës e ka të hapur dhe përfundimet e Kolegjit të Specializuar se ky ankues i ka plotësuar kushtet për t’u përfshirë në listën përfundimtare në bazë të nenit 10.4 të Rregullores së UNMIK-ut 23/13, janë të sakta”.
40. Gjykata po ashtu rikujton se parashtruesit e kërkesës pretenduan se Kolegji i Apelit “nuk ka vendosë për Deklaratën për ndërhyrje (...) vetëm tërthorazi e përmend ndërhyrjen e ndërhyrësve në faqen e fundit të këtij aktgjykimi”.
41. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se Kolegji i Apelit ka theksuar se “kërkesa e ish punëtorëve të NSH Drithnaja/Zhito Promet, të cilët me parashtruesin e tyre të 26 nëntorit 2014, kërkojnë marrin cilësinë e ndërhyrësit në procedurë në përmbajtje është e njëjtë, dhe me qenë se se me këtë Aktgjykim është dhënë zgjidhje në merita për ankesën e AKP-së, Kolegji i Apelit konstaton se nuk është e nevojshme të vendoset lidhur me kërkesën e ndërhyrësve”.

42. Gjykata e rithekson se nuk është roli i Gjykatës Kushtetuese të vërtetojë nëse disa lloje të provave janë të lejuara, cilat prova duhet të merren dhe as të specifikojë se cilat prova janë të pranueshme dhe cilat nuk janë. Ky është roli i gjykatave të rregullta. Detyra e Gjykatës Kushtetuese është të konstatojë nëse procedurat në tërësi ishin të drejta, duke përfshirë mënyrën e marrjes së provave (Shih rastin *Khan kundër Mbretërisë së Bashkuar* nr. 35394/97, paragrafi 34-35 i KEDNJ-së, Aktgjykimi i 12 majit 2000).
43. Gjykata, gjithashtu, përsërit se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike dhe ligji i zbatueshëm është juridiksion i plotë i gjykatave të rregullta, dhe se roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe instrumente të tjera ligjore dhe, prandaj, nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (Shih, rastin *Akdivar kundër Turqisë*, Nr. 21893/93, GJEDNJ, Aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, paragrafi 65, shih po ashtu *mutatis mutandis* rastin KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
44. Gjykata konsideron se Kolegji i Apelit në Aktgjykimin e tij adresoi çështjet thelbësore që lidhen me pretendimin ankimor të parashtruesve të kërkesës.
45. Edhe pse gjykata e rregullt ka liri të caktuar të vlerësimit në zgjedhjen e argumenteve dhe pranimin e provave, neni 6. 1 i KEDNJ-së nuk kërkon një përgjigje të detajuar për çdo argument që i ofrohet gjykatës gjatë mbajtjes së procedurës (Shih, *Suominen kundër Finlandës*, nr. 37801, GEDNJ, Aktgjykimi i 24 korrikut 2003, para. 36, *Van de Hurk kundër Holandës*, Nr. 16034/90, GJEDNJ, Aktgjykim i 19 prillit 1994, para. 61; *Jahnke dhe Lenoble kundër Francës* (dhjetor); *Perez kundër Francës* [DHM] Nr. 47287/99, GJEDNJ, Aktgjykim i 12 prillit 2004, para 81; *Ruiz Torija kundër Spanjës*, Nr. 18390/91, GJEDNJ, Aktgjykim i 9 dhjetorit 1994, para 29; *Hiro Balani kundër Spanjës*, Nr. 18064/91. GJEDNJ, Aktgjykim i 9 dhjetorit 1994, para 27).
46. Prandaj, Gjykata nuk mund të zëvendësojë rolin e gjykatave të rregullta lidhur me interpretimin dhe zbatimin e rregullave përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96 Aktgjykim i GJEDNJ-së i 21 janarit 1999; shih gjithashtu, rastin KI70/11, parashtrues: *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendim për papranueshmëri i 16 dhjetorit 2011).
47. Gjykata konsideron se parashtruesi nuk i ka mbështetur në mënyrë të mjaftueshme pretendimet e tij dhe nuk ka dëshmuar shkeljen e së drejtës së tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, për mjet efektiv juridik dhe për mbrojtje gjyqësore. Për më tepër, ai nuk ka arritur të dëshmojë se procedurat në gjykatat e rregullta, duke përfshirë Kolegjin e Apelit, ishin të padrejta apo arbitrare apo që të drejtat dhe liritë e tij janë shkelur.
48. Nga sa u tha më lart, Gjykata konstaton se është respektuar e drejta e parashtruesit të kërkesës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm gjatë procedurës dhe, në mënyrë më specifike, ai kishte qasje të lirë në gjykata, i

ishin dhënë aktgjykime të arsyetuara në shkallë të ndryshme të procedurave. Gjykata, më tej, konstaton se për pasojë, të drejtat e tij në mjete efektive juridike dhe mbrojtje gjyqësore gjithashtu janë garantuar.

49. Si përmbledhje, Gjykata rikujton se parashtruesit nuk e kanë mbështetur pretendimin për shkeljen e të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm dhe, rrjedhimisht, as për shkeljen e të drejtës për mjete efektive juridike dhe për mbrojtje gjyqësore. Kësisoj, kërkesa është e papranueshme si e pabazuar në baza kushtetuese.

Kërkesa për mbajtje të seancës dëgjimore

50. Sa i përket kërkesës së parashtruesve për të mbajtur seancë dëgjimore, Gjykata i referohet nenit 20 të Ligjit:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos mbi çështjen pas mbarimit të seancës së shqyrtimit verbal. Palët kanë të drejtë të heqin dorë nga shqyrtimi verbal.

2. Pavarësisht nga paragrafi 1 i këtij neni, sipas vlerësimit të saj, Gjykata mund të vendosë mbi çështjen që është objekt shqyrtimi kushtetues mbi bazën e shkresave të lëndës”.

51. Gjykata konsideron që, sipas nenit 20 të Ligjit, shkresat e lëndës janë të mjaftueshme për të vendosur rastin.
52. Rrjedhimisht, kërkesa e parashtruesve për mbajtje të seancës dëgjimore hedhet poshtë si e pa bazuar.

Kërkesa për masë të përkohshme

53. Parashtruesit e kërkesës i kanë kërkuar Gjykatës të caktojë masën e përkohshme të *“ mos lejimit të pagesës vetëm për shumën, të cilën do të duhej ta pranonte [...], e sipas Rekapitullimit të 20 % nga të ardhurat e privatizimit sipas listës”.*
54. Parashtruesit nuk kanë ofruar asnjë argument apo shkak lidhur me atë se pse duhet Gjykata të caktojë masën e përkohshme. Parashtruesit thjesht e kanë kërkuar atë në parastresën e tyre.
55. Në mënyrë që Gjykata të vendosë masën e përkohshme, në pajtim me rregullin 55 (4) të Rregullores së punës, nevojitet që:

“(a) pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar (...), nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;

(b) pala që kërkon masë të përkohshme ka dëshmuar se do të pësojë dëme të riparueshme nëse nuk lejohet masa e përkohshme; dhe

[...]

Nëse pala që kërkon masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Kolegji shqyrtues do të rekomandojë refuzimin e kërkesës”.

56. Siç u përmend më lart, parashtruesi i kërkesës nuk ka treguar rast *prima facie* për pranueshmërinë e kërkesës. Rrjedhimisht, kërkesa për masë të përkohshme duhet të refuzohet si e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenin 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, më 13 shtator 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T’UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Alta Rama-Hajrizi